

# Crisis and Faith: Sefer Shmuel

## Perek 17A

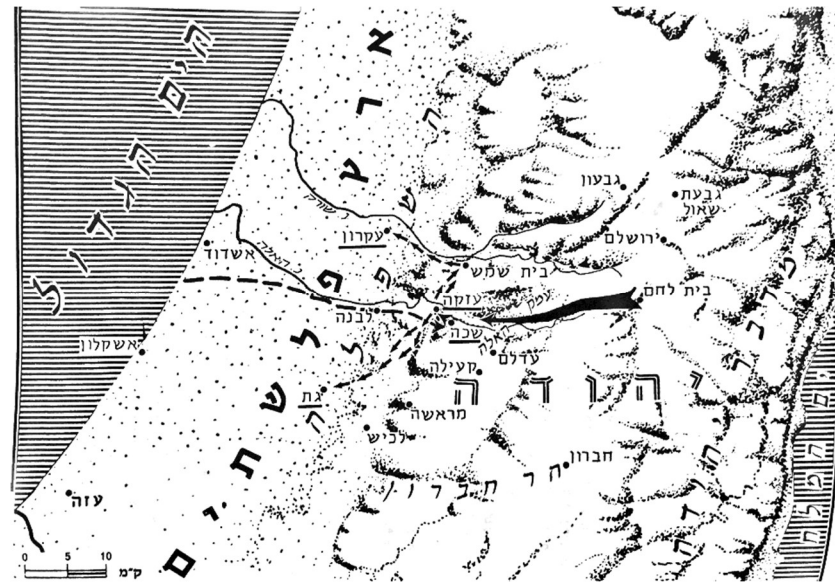
### “The Man” vs. “The Philistine”: The Battle That Wasn’t

#### Military Background to the Battle

<p><b>א</b> וַיִּאָסְפוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת-מַחְנֵיהֶם, לְמַלְחָמָה, וַיִּאָסְפוּ, שָׁכָה אֲשֶׁר לִיהוּדָה; וַיִּחַנּוּ בֵּין-שׁוֹכָה וּבֵין-עֶזְקָה, בְּאַפְסֵי דַמִּים.</p>	<p><b>1</b> Now the Philistines gathered together their armies to battle, and they were gathered together at Socoh, which belongeth to Judah, and pitched between Socoh and Azekah, in Ephes-dammim.</p>
<p><b>ב</b> וְשָׂאוּל וְאִישׁ-יִשְׂרָאֵל נֶאֱסָפוּ, וַיִּחַנּוּ בְּעֵמֶק הָאֵלָה; וַיַּעֲרְכוּ מִלְחָמָה, לְקִרְאת פְּלִשְׁתִּים.</p>	<p><b>2</b> And Saul and the men of Israel were gathered together, and pitched in the vale of Elah, and set the battle in array against the Philistines.</p>

#### 1. 1 Shmuel 14:46-48

- מו** וַיַּעַל שָׂאוּל, מֵאַחֲרֵי פְּלִשְׁתִּים; וּפְלִשְׁתִּים, הִלְכוּ לְמְקוֹמָם. **46** Then Saul went up from following the Philistines; and the Philistines went to their own place.
- מז** וְשָׂאוּל לָכַד הַמְּלוּכָה, עַל-יִשְׂרָאֵל; וַיִּלָּחֶם סָבִיב בְּכָל-אֲבִיו בְּמוֹאָב וּבְבָנֵי-עַמּוֹן וּבְאֲדוֹם וּבְמִלְכֵי צוּבָה, וּבְכָל אֲשֶׁר-יָפְנָה, יִרְשִׁיעַ. **47** So Saul took the kingdom over Israel, and fought against all his enemies on every side, against Moab, and against the children of Ammon, and against Edom, and against the kings of Zobah, and against the Philistines; and whithersoever he turned himself, he put them to the worse.
- מח** וַיַּעַשׂ חַיִּל, וַיַּד אֶת-עַמְלֵק; וַיַּצֵּל אֶת-יִשְׂרָאֵל, מִיַּד שֹׁטְהוּ. {פ} **48** And he did valiantly, and smote the Amalekites, and delivered Israel out of the hands of them that spoiled them. {P}



ג וּפְלִשְׁתִּים עַמְדִים אֶל-הָהָר, מִזֶּה, וְיִשְׂרָאֵל עַמְדִים אֶל-הָהָר, מִזֶּה; וְהָיָא, בֵּינֵיהֶם.

3 And the Philistines stood on the mountain on the one side, and Israel stood on the mountain on the other side; and there was a valley between them.

ד וַיֵּצֵא אִישׁ-הַבְּנִים מִמַּחֲנֹת פְּלִשְׁתִּים, גִּלְיָת שְׁמוֹ מִגַּת: גְּבוּהוֹ, שֵׁשׁ אַמּוֹת וְזָרַת.

4 And there went out a champion from the camp of the Philistines, named Goliath, of Gath, whose height was six cubits and a span.

ה וְכֹזֵבַע נְחֹשֶׁת עַל-רֹאשׁוֹ, וְשָׂרְיוֹן קֶשֶׁשִׁים הוּא לְבוּשׁ; וּמִשְׁקַל, הַשָּׂרְיוֹן--חֲמִשָּׁת-אַלְפִים שֶׁקֶלִים, נְחֹשֶׁת.

5 And he had a helmet of brass upon his head, and he was clad with a coat of mail; and the weight of the coat was five thousand shekels of brass.

6 And he had greaves of brass upon his legs, and a javelin of brass between his shoulders.

7 And the shaft of his spear was like a weaver's beam; and his spear's head weighed six hundred shekels of iron; and his shield-bearer went before him.

## 2. Abarbanel

(ד) ובהיותם עתידים להלחם יצא איש הבינים ממחנות הפלשתים, והיה נקרא כן לפי שהיה בין המערכות, וידמה שהיה שר מסרני פלשתים:

8 And he stood and cried unto the armies of Israel, and said unto them: 'Why do ye come out to set your battle in array? am not I a Philistine, and ye servants to Saul? choose you a man for you, and let him come down to me.

9 If he be able to fight with me, and kill me, then will we be your servants; but if I prevail against him, and kill him, then shall ye be our servants, and serve us.'

10 And the Philistine said: 'I do taunt the armies of Israel this day; give me a man, that we may fight together.'

11 And when Saul and all Israel heard those words of the Philistine, they were dismayed, and greatly afraid. {P}

## 3. Rashi

איש – את שאול

## 4. 1 Shmuel 9

1 Now there was a man of Benjamin, whose name was Kish, the son of Abiel, the son of Zeror, the son of Becorath, the son of Aphiah, the son of a Benjamite, a mighty man of valour.

2 And he had a son, whose name was Saul, young and goodly, and there was not among the children of Israel a goodlier person than he: from his shoulders and upward he was higher than any of the people.

15 Now the LORD had revealed unto Samuel a day before Saul came, saying:

16 'To-morrow about this time I will send thee a man out of the land of Benjamin, and thou shalt anoint him to be prince over My people Israel, and he shall save My people out of the

hand of the Philistines; for I have looked upon My people, because their cry is come unto Me.' פְּלִשְׁתִּים : כִּי רָאִיתִי אֶת-עַמִּי, כִּי בָּאָה צַעֲקָתוֹ אֵלָי.

17 And when Samuel saw Saul, the LORD spoke unto him: 'Behold the man of whom I said unto thee: This same shall have authority over My people.' יִזְ וַיִּשְׂמוֹאֵל, רָאָה אֶת-שָׁאוּל; וַיְהוָה עָנָהוּ--הִנֵּה הָאִישׁ אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֵלֶיךָ, זֶה יַעֲזָר בְּעַמִּי.

5. 1 Shmuel 4

12 And there ran a man of Benjamin out of the army, and came to Shiloh the same day with his clothes rent, and with earth upon his head. יֵב וַיֵּרָץ אִישׁ-בְּנֵימִן מִהַמַּעֲרָכָה, וַיָּבֵא שְׂלֶחַ בַּיּוֹם הַהוּא; וַיְמַדִּי קִרְעִים, וַאֲדָמָה עָלָיו-רֹאשׁוֹ.

13 And when he came, lo, Eli sat upon his seat by the wayside watching; for his heart trembled for the ark of God. And when the man came into the city, and told it, all the city cried out. יֵג וַיָּבֹא, וְהִנֵּה עֹלֵי יֹשֵׁב עַל-הַכֶּסֶּף יָד (נד) דַּרְךְ מְצַפֶּה--כִּי-הָיָה לְבוֹ חָרָד, עַל אָרוֹן הָאֱלֹהִים; וְהָאִישׁ, בָּא לְהַגִּיד בְּעִיר, וַתִּזְעַק, כָּל-הָעִיר.

14 And when Eli heard the noise of the crying, he said: 'What meaneth the noise of this tumult?' And the man made haste, and came and told Eli. יֵד וַיִּשְׁמַע עָלָי, אֶת-קוֹל הַצַּעֲקָה, וַיֹּאמֶר, מָה קוֹל הַתְּמוּלוֹן הַזֶּה; וְהָאִישׁ מָהַר, וַיָּבֵא וַיַּגִּד לְעֹלֵי.

15 Now Eli was ninety and eight years old; and his eyes were set, that he could not see. טו וְעֵלְי, בֶּן-תְּשָׁעִים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה; וְעֵינָיו קָמָה, וְלֹא יָכוֹל לִרְאוֹת.

16 And the man said unto Eli: 'I am he that came out of the army, and I fled to-day out of the army.' And he said: 'How went the matter, my son?' טז וַיֹּאמֶר הָאִישׁ אֶל-עֹלֵי, אֲנִי הֵנָּה הָבָא מִן-הַמַּעֲרָכָה, וְאָנֹכִי מִן-הַמַּעֲרָכָה נִסַּתִּי הַיּוֹם; וַיֹּאמֶר מָה-הָיָה הַדָּבָר, בְּנִי.

Plishti Culture

ואספופ פלשתים את-מחגיגתם, למלחמה, ויאספופ, שכה אשר ליהודה; ויהונו בין-שוכה ובין-עוקה, באפס דמים. ב וישאל ואיש-ישראל נאספופ, ויהונו בעמק האלה; ויערכו מלחמה, לקראת פלשתים. ג ופלשתים עמדים אל-ההר, מזה, וישאל עמדים אל-ההר, מזה; והניא, ביניהם. ד ויצא איש-הבנים ממחנות פלשתים, שמו מנת: גבוה, שש אמות וזרת. ה וכובע נחשת על-ראשו, ושריון שקששים הוא לבוש; ומשקל, השריון--חמשת-אלפים שקלים, נחשת. ו ומצחת נחשת, על-רגליו; וכידון נחשת, בין כתפיו. ז וחץ ונעץ) חניתו, כמנור ארנים, ולהבת חניתו, שש-מאות שקלים ברזל; ונשא הצנה, הלך לפניו. ח ויעמד, ויקרא אל-מערכת ישראל, ויאמר להם, למה תצאו לערך מלחמה: הלא אנכי הפלשתי, ואתם עבדים לשאול--ברו-לכם איש, וירד אלי. ט אם-יוכל להלחם אתי, והכני-והיינו לכם, לעבדים; ואם-אני אוכל-לו, והפיתיו-והייתם לנו לעבדים, ועבדתם אתנו. י ויאמר, הפלשתי. יא חרפתי את-מערכות ישראל, היום הזה; ותגולי איש, ונלחמה יחד. יב וישמע שאול וכל-ישראל, את-דברי הפלשתי האלה; ויהתו ויראו, מאד. {א}

יב ויודד בן-איש אפרתי הזה, מבית לחם יהודה, ושמו ישי, ולו שמנה בנים; והאיש בימי שאול, זקן בא באנשים. יג וינלו שלשת בני-ישי, הגדלים--הלכו אחר-שאול, למלחמה; ושם שלשת בניו, אשר הלכו במלחמה--אליאב הבכור ומשנהו אבינדב, והשלשי שמה. יד ויודד, הוא הקטן; ושלשה, הגדלים, הלכו, אחר שאול. {ס} טו ויודד הלך ושב, מעל שאול, לרעות את-צאן אביו, בית-לחם. טז ויש הפלשתי, השכם והערב; ויתצב, ארבעים יום. {פ}

יז ויאמר ישי לודד בנו, קח-נא לאחיד איתת הקליא הזה, ועשרה לחם, הזה; והרץ המחנה, לאחיד. יח ואת עשרת חרצי החלב, האלה, תביא, לשר-האלף; ואת-אחיד הפקד לשלום, ואת-ערבתם תקח. יט ושאול והמה וכל-איש ישראל, בעמק האלה; ולחמים, עם-פלשתים. {ס} כ וישכם דוד בבקר, וישט את-הצאן על-שומר, וישא וילך, כאשר צוהו ישי; ויבא, המעגלה, והחול יצא אל-המערכה, והרעו במלחמה. כא ותערד ישראל ופלשתים, מערכה לקראת מערכה. כב וישט דוד את-הפלים מעליו, על-יד שומר הפלים, וירץ, המערכה; ויבא, וישאל לאחיו לשלום. כג והוא מדבר עם, והנה איש הבנים עולה הפלשתי שמו מנת ממערות (ממערכות) פלשתים, וינדב, כדברים האלה; וישמעו, דוד. כד וכל איש ישראל, באותם את-האיש; וינסו, מפניו, ויראו, מאד. כה ויאמר איש ישראל, הראיתם האיש העלה הזה--כי לחרף את-ישראל, עלה; והיה האיש אשר-יבנו יעשרנו המלך עשר גדול, ואת-בתו יתן-לו, ואת בית אביו, יעשה חפשי בישראל. {פ}

כו ויאמר דוד, אל-האנשים העמדים עמו לאמר, מה-יעשה לאיש אשר יפה את-הפלשתי הלז, והסיר חרפה מעל ישראל: כי מי, הפלשתי הערל הזה, כי חרף, מערכות אלהים חיים. כז ויאמר לו העם, כדבר הזה לאמר: לה יעשה, לאיש אשר יבנו. כח וישמע אליאב אחיו הגדול, כדברו אל-האנשים; ויחר-אף אליאב בדוד ויאמר למה-זה ירדת, ועל-מי נטשת מעט הצאן ההנה במדבר--אני ידעתי את-זדונך ואת רע לבבך, כי למען ראות המלחמה ירדת. כט ויאמר דוד, מה עשיתי עתה; הלא, דבר הוא. ל ויסב מאצלו אל-מול אחר, ויאמר כדבר הזה; וישבהו העם דבר, כדבר הראשון. לא וישמעו, הדברים, אשר, דבר דוד; ויגדו לפני-שאול, ויפקחו. לב ויאמר דוד אל-שאול, אל-יפל לב-אדם עליו; עבדך ילך, ונלחם עם-הפלשתי הזה. לג ויאמר שאול אל-דוד, לא תוכל ללכת אל-הפלשתי הזה, להלחם, עמו: כי-נער אתה, והוא איש מלחמה מנצרי. {ס} לד ויאמר דוד אל-שאול, רעה הנה עבדך לאביו בצאן; ובא הארי ואת-הדוב, ונשא שה מהערד. לה ויצאתי אחריו והפתי, והצלתי מפיו; ונקם עליו--והחזקתי בזקנו, והכתי והמיתו. לו גם את-הארי גם-הדב, הכה עבדך; והיה הפלשתי הערל הזה, כאחד מהם, כי חרף, מערכת אלהים חיים. {ס} לו ויאמר, דוד, יהנה אשר הצלני מיד הארי ומיד הדב, הוא יצלני מיד הפלשתי הזה; {ס} ויאמר שאול אל-דוד לך, ויהוה יהיה עמך. לח וילבש שאול את-דוד מדיו, ונתן קובע נחשת על-ראשו; וילבש אתו, שריון.לט ויחגר דוד את-חרבו מעל למדיו ויאל ללכת, כי לא-נסה, ויאמר דוד אל-שאול לא אוכל ללכת באלה, כי לא נסיתי; ויסרם דוד, מעליו. מ ויחך מקלו בידו, ויבחר-לו חמשה חלקי-אבנים מן-הנחל וישם אתם בכלי הרעים אשר-לו ובקלות--נקלעו בידו; ויש, אל-הפלשתי. מא וילך, הפלשתי, הלך וקרב, אל-דוד; והאיש נשא הצנה, לפניו. מב ויבט הפלשתי ויראה את-דוד, ויבזהו: כי-היה נער, ואדמני עם-יפה מראה. מג ויאמר הפלשתי, אל-דוד, הכלב אנכי, כי-אתה בא-אלי במקלות; ונקלל הפלשתי את-דוד, באלהיו. מד ויאמר הפלשתי, אל-דוד: לכה אלי--ונתנה את-בשרך, לעוף השמים ולבהמת השדה. {ס} מה ויאמר, דוד, אל-הפלשתי, אתה בא אלי, בחרב ובחנית ובכידון; ואנכי בא-אליך, בשם יהוה צבאות, אלהי מערכות ישראל, אשר תרפת. מו היום הזה יסגרך יהוה בידו והפיתך, והסרתי את-ראשך מעליך; ונתתי פגם מחנה פלשתים היום הזה, לעוף השמים ולחית הארץ; וידעו, כל-הארץ, כי יש אלהים, לישראל. מז וידעו כל-הקהל הזה, כי-לא



בחרב ובחנית יהושע יהוה: כי ליהוה המלחמה, ונתן אתכם בג'דנו. (ס) מח והיה כפי-קם הפלשתי, וילך ויקרב לקראת דוד; וימהר דוד, וירץ המערקה לקראת הפלשתי. מט וישלח דוד את-דוד אל-הקלי, ויקח משם אבן ויקלע, ויך את-הפלשתי, אל-מצחו; ותטבע האבן במצחו, ויפל על-פניו ארצה. נ ויחזק דוד מן-הפלשתי בקלע ובאבן, ויך את-הפלשתי וימתהו; וחרב, אין ביד-דוד. נא וירץ דוד ויעמד אל-הפלשתי ויקח את-חרבו וישלפה מתערה, וימתתהו, ויכרת-בה, את-ראשו; ויראו הפלשתים כי-מת גבורם, וינסו. נב ויקמו אנשי ישראל ויהודה וירעו, וירדפו את-הפלשתים, עד-בואף גיא, ועד שערי עקרון; ויפלו חללי פלשתים, בדרך שערים, ועד-גת, ועד-עקרון. נג וישבו בני ישראל, מדלק אחרי פלשתים; וישטו, את-מחניהם. נד ויקח דוד את-ראש הפלשתי, ויבאהו לירושלם; ואת-פליו, שם באהל. (ס) נה וקראות שאול את-דוד, יצא לקראת הפלשתי, אמר אל-אבנר שר הצבא, בן-מיזה הנער אבנר; ויאמר אבנר, חי-נפשך המלך אם-ידעת. נו ויאמר, המלך: שאל אתה, בן-מיזה העלם. (ס) נו וכשיוב דוד, מהכות את-הפלשתי, ויקח אתו אבנר, ויבאהו לפני שאול; וראש הפלשתי, בג'דו. נח ויאמר אליו שאול, בן-מי אתה הנער; ויאמר דוד, בן-עבדך ישי בית הלחמי.



ציור של לוחם יוני (רדוס, שלהי בית ראשון).  
 בציור: 1. כובע; 2. מגן; 3. מצחה על רגלו; 4. חנית בימינו ואצבעותיו נתונות כלולאה הקשורה בחנית.

ה וכוּבַע נְחֹשֶׁת עַל-רֵאשׁוֹ וְשָׁרְיוֹן קֶשֶׁקֶשִׁים הוּא לְבוּשׁ; וּמִשְׁקַל הַשָּׂרְיוֹן חֲמֵשֶׁת-אֲלָפִים שְׁקָלִים נְחֹשֶׁת. וּמִצַּחַת נְחֹשֶׁת עַל-רַגְלָיו; וְכִידוֹן נְחֹשֶׁת בֵּין כַּתְּפָיו. ז וְחֵץ (וְעַץ) חֲנִיתוֹ כַּמְנֹר אַרְגָּים וְלַהֲבַת חֲנִיתוֹ שֵׁשׁ-מֵאוֹת שְׁקָלִים בְּרִזְלָ...  
**5** And he had a helmet of brass upon his head, and he was clad with a coat of mail; and the weight of the coat was five thousand shekels of brass. **6** And he had greaves of brass upon his legs, and a javelin of brass between his shoulders. **7** And the shaft of his spear was like a weaver's beam; and his spear's head weighed six hundred shekels of iron...

6. Amos 9:7

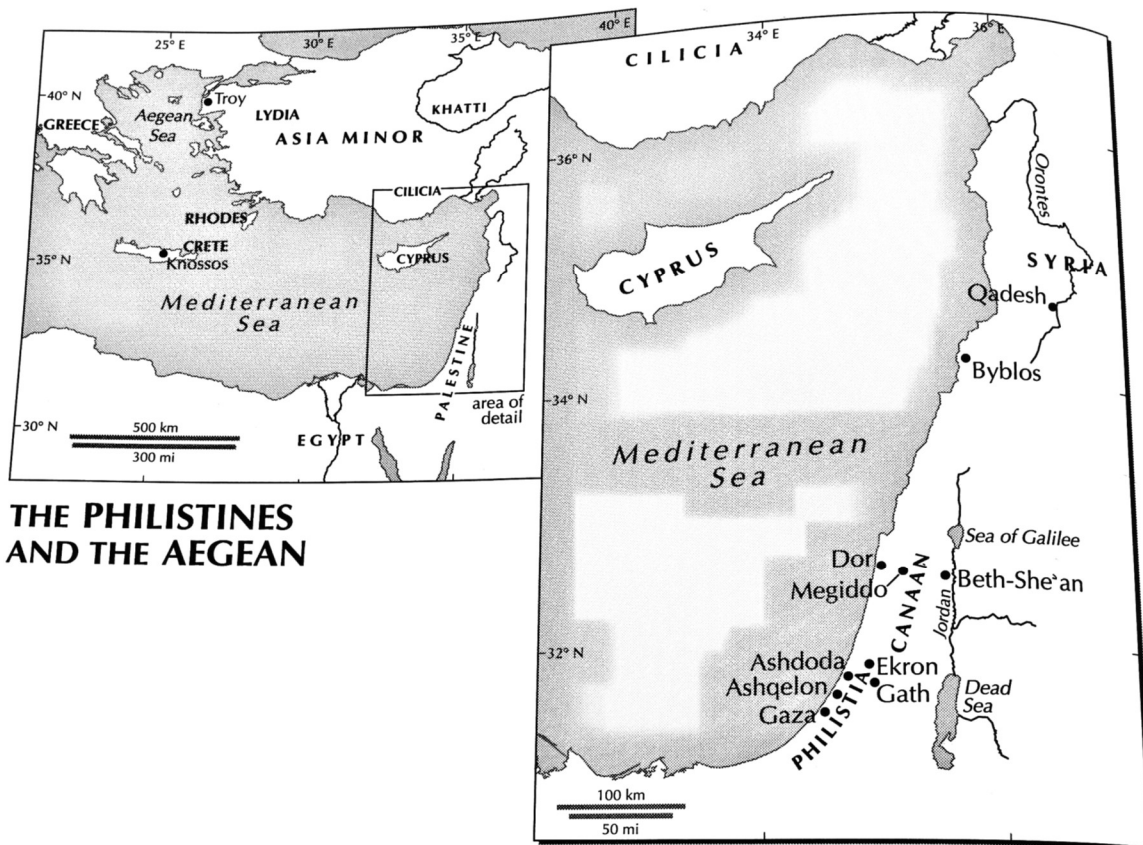
הלוא כבני כשמים אתם לי בני ישראל, נאם-יהוה: הלוא את-ישראל, העליתי מארץ מצרים, ופלשתים מכפתור, ונארים מקיר.

7. Yirmiyahu 47:4

על-היום, הבא לשדוד את-כל-פלשתים, להכרית לצר ולצידון, כל שריד עזר: כי-שדד יהוה את-פלשתים, שארית אי כפתור.

8. Tzephania 2:5

הוי, ישבי חבל היס גוי כרתים; דבר-יהוה עליכם, כנען ארץ פלשתים, והאבדתיד, מאין יושב.



**יב** וְדָוִד בֶּן-אִישׁ אֶפְרַתִּי הַזֶּה, מִבֵּית לָחֶם הַיְהוּדָה, וְשֵׁמוֹ יֵשׁוּ, וְלוֹ שְׁמֹנֶה בָּנִים; וְהָאִישׁ בְּיָמָיו שָׂאוּל, זָקֵן בָּא בְּאֲנָשִׁים.

**12** Now David was the son of that Ephrathite of Beth-lehem in Judah, whose name was Jesse; and he had eight sons; and the man was an old man in the days of Saul, stricken in years among men.

**יג** וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת בְּנֵי-יֵשׁוּ, הַגְּדֹלִים--הַלְּכוּ אַחֲרֵי-שָׂאוּל, לְמַלְחָמָה; וְשֵׁם שְׁלֹשֶׁת בְּנָיו, אֲשֶׁר הָלְכוּ בְּמַלְחָמָה--אֱלִיאָב הַבְּכוֹר וּמִשְׁנֵהוּ אַבִּינָדָב, וְהַשְּׁלִישִׁי שָׁמָה.

**13** And the three eldest sons of Jesse had gone after Saul to the battle; and the names of his three sons that went to the battle were Eliab the first-born, and next unto him Abinadab, and the third Shammah.

**יד** וְדָוִד, הוּא הַקָּטָן; וְשְׁלֹשָׁה, הַגְּדֹלִים, הָלְכוּ, אַחֲרֵי שָׂאוּל. {ס}

**14** And David was the youngest; and the three eldest followed Saul.-- {S}

**טו** וְדָוִד הֵלֵךְ וָשָׁב, מֵעַל שָׂאוּל, לְרֻעוֹת אֶת-צֹאן אָבִיו, בַּיַּת-לָחֶם.

**15** Now David went to and fro from Saul to feed his father's sheep at Beth-lehem.--

**טז** וַיָּגֶשׁ הַפְּלִשְׁתִּי, הַשָּׂכֶם וְהָעָרֶב; וַיִּתְנַצֵּב, אַרְבָּעִים יוֹם. {פ}

**16** And the Philistine drew near morning and evening, and presented himself forty days. {P}

**יז** וַיֹּאמֶר יֵשׁוּ לְדָוִד בְּנוֹ, קַח-נָא לְאַחֵיךָ אֵיפֹת הַקִּלְיָא הַזֶּה, וְעֲשֵׂרָה לֶחֶם, הַזֶּה; וְהָרַץ הַמִּמְנָה, לְאַחֵיךָ.

**17** And Jesse said unto David his son: 'Take now for thy brethren an ephah of this parched corn, and these ten loaves, and carry them quickly to the camp to thy brethren.

**יח** וְאֵת עֲשָׂרֹת חֲרָצֵי הַחֶלֶב, הָאֵלֶּה, תָּבִיא, לְשֵׁר-הָאֱלֹפִי; וְאֵת-אֲחֵיךָ תִּפְקֹד לְשָׁלוֹם, וְאֵת-עֲרֻבְתָּם תִּקַּח.

**18** And bring these ten cheeses unto the captain of their thousand, and to thy brethren shalt thou bring greetings, and take their pledge;

- יט** וְשָׂאוּל וְהָמָּה וְכָל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל, בְּעֶמְקַת הָאֵלָּה; וְנִלְחָמִים, עִם-פְּלִשְׁתִּים. {ס}
- 19** now Saul, and they, and all the men of Israel, are in the vale of Elah, fighting with the Philistines.' {S}
- כ** וַיִּשְׁכֶּם דָּוִד בְּבֹקֶר, וַיִּטֹּשׁ אֶת-הַצֹּאן עַל-שֹׁמֵר, וַיֵּשָׂא וַיֵּלֶךְ, כַּאֲשֶׁר צִוְּהוּ יֵשׁוּ; וַיָּבֹא, הַמַּעְרָכָה, וְהַחִיל הַיָּצֵא אֶל-הַמַּעְרָכָה, וְהִרְעוּ בַמִּלְחָמָה.
- 20** And David rose up early in the morning, and left the sheep with a keeper, and took, and went, as Jesse had commanded him; and he came to the barricade, as the host which was going forth to the fight shouted for the battle.
- כא** וַתַּעַרְףּ יִשְׂרָאֵל וּפְלִשְׁתִּים, מַעְרָכָה לְקִרְאֵת מַעְרָכָה.
- 21** And Israel and the Philistines put the battle in array, army against army.
- כב** וַיִּטֹּשׁ דָּוִד אֶת-הַכֶּלִים מְעָלָיו, עַל-יַד שׁוֹמֵר הַכֶּלִים, וַיָּרַץ, הַמַּעְרָכָה; וַיָּבֹא, וַיִּשְׂאֵל לְאַחֵיו לְשָׁלוֹם.
- 22** And David left his baggage in the hand of the keeper of the baggage, and ran to the army, and came and greeted his brethren.
- כג** וְהוּא מְדַבֵּר עִמָּם, וְהִנֵּה אִישׁ הַבְּנִים עוֹלָה גִלִּית הַפְּלִשְׁתִּי שְׁמוֹ מִגַּת מַמְעֵרוֹת (מַמְעָרְכוֹת) פְּלִשְׁתִּים, וַיְדַבֵּר, כְּדַבְּרֵים הָאֵלֶּה; וַיִּשְׁמַע, דָּוִד.
- 23** And as he talked with them, behold, there came up the champion, the Philistine of Gath, Goliath by name, out of the ranks of the Philistines, and spoke according to the same words; and David heard them.

sdf